

ความแตกต่างทางวากยสัมพันธ์บางประการในวัฒนลีลา ภาษาพูด
และวัฒนลีลาภาษาเขียนในภาษาฝรั่งเศส

นางสาว จิตima மயதாசுவின்

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต¹
ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2537

ISBN 974-583-810-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

工16405043

CERTAIN SYNTACTIC DIFFERENCES BETWEEN SPOKEN AND
WRITTEN STYLES IN FRENCH

Miss Chitima Montasawin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Linguistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1994

ISBN 974-583-810-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความแตกต่างทางวากยสัมพันธ์บางประการในวัฒนลีลา
 ภาษาพูด และวัฒนลีลาภาษาเขียนในภาษาฝรั่งเศส
 โดย นางสาวจิตima มณฑาศริน
 ภาควิชา ภาษาศาสตร์
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิกษ์รัฐสินธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์
 ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... *.....* คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชราภัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... *.....* ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ เทพกาญจนฯ)

..... *.....* อาจารย์ที่ปรึกษา
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิกษ์รัฐสินธุ์)

..... *.....* กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา รุกขพันธุ์)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

จิตมา มงคลรัตน์ : ความแตกต่างทางภาษาสัมพันธ์ทางประการในรัฐบาลในภาษาพูดและรัฐบาลภาษาเขียนในภาษาฝรั่งเศส (CERTAIN SYNTACTIC DIFFERENCES BETWEEN SPOKEN AND WRITTEN STYLES IN FRENCH) อ. ที่ปรึกษา : รศ.ดร.อมรา ประลักษณ์รัตน์, 134 หน้า ISBN 974-583-810-1

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีรัฐบุรุษประดิษฐ์ที่จะวิเคราะห์ความแตกต่างทางภาษาสัมพันธ์ทางประการในรัฐบาลภาษาพูดกับภาษาเขียนของภาษาฝรั่งเศสโดยพิจารณาสังคมต่าง ๆ ได้แก่ การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการใช้ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับปัจจุบัน, การใช้กาล passé simple, กาล plus-que parfait และการใช้กรรมวิจัย ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจาก นวัตกรรมภาษาฝรั่งเศส 4 เล่ม ซึ่งศึกษาเรื่องจากนวนิยายปี 1987-1992 และมีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยกำหนดให้กลุ่มนักเรียนในนวนิยายเป็นตัวแทนภาษาพูด และบทบรรยายในนวนิยายเป็นตัวแทนภาษาเขียน ผู้วิจัยกำหนดลักษณะตัวแทนภาษาพูดเป็นตัวแทนภาษาเขียนและใช้รูปประโยชน์ปัจจุบันแบบมาตรฐาน (ne + verbe + pas) ในประโยชน์ค่าความแบบตอบรับปัจจุบันและใช้รูปประโยชน์ค่าความแบบมาตรฐาน (ลสบกกริยา-ประทาน) และมีการใช้ passé simple และ plus-que parfait รวมทั้งประโยชน์ค่าความแบบมาตรฐาน ส่วนในภาษาพูดผู้วิจัยตั้งค่ามาตรฐานว่า ในประโยชน์ปัจจุบันมีการละ ne มากกว่าแบบมาตรฐาน ส่วนในประโยชน์ค่าความแบบตอบรับปัจจุบันจะใช้รูปแบบค่าความแบบลสบกกริยา-ประทาน น้อยกว่าแบบประโยชน์คบกอกเล่า+ทำนองเสียงขึ้น และแบบ Est-ce que และจะไม่ใช้ กาล passé simple และมีการใช้ plus-que parfait และประโยชน์ค่าความแบบรวมกันน้อยกว่าภาษาเขียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยพบว่าในการใช้ประโยชน์ปัจจุบันนักเรียนที่เป็นตัวแทนภาษาพูดใช้ประโยชน์ปัจจุบันแบบ verbe + pas มากกว่า รูปแบบ ne+verbe+pas ส่วนบทบรรยายซึ่งเป็นตัวแทนภาษาเขียน ผลออกมาระดับก้มข้าม และความแตกต่างนี้มีอัตราส่วนต่อตัวที่ระดับ 0.01 ส่วนในเรื่องประโยชน์ค่าความ ผู้วิจัยพบว่าในบทกลุ่มนักเรียนใช้ประโยชน์ค่าความแบบรูปประโยชน์คบกอกเล่า+ทำนองเสียงขึ้นมากที่สุด และใช้ประโยชน์ค่าความแบบลสบกกริยา-ประทาน-กริยาน้อยที่สุด ซึ่งตรงข้ามกับบทบรรยายซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาเขียน เกี่ยวกับกาล passé simple และ กาล plus-que parfait พบร่วมความแตกต่างโดยมีอัตราส่วนต่อตัวที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ในภาษาเขียนมีการใช้กาล passé simple มากกว่าภาษาพูดถึง 12 เท่า ส่วนกาล plus-que parfait ใช้ในภาษาเขียนมากกว่าในภาษาพูดถึง 6 เท่า และเรื่องกรรมวิจัยพบว่ามีความแตกต่างในรัฐบาลภาษาตั้งแต่ส่วนน้อยมากและความแตกต่างไม่มีอัตราส่วนต่อตัวที่ระดับ 0.01

ภาควิชา ภาษาค่าลัตร
สาขาวิชา ภาษาค่าลัตร
ปีการศึกษา 2536

ลายมือชื่อนิสิต ๖๒๔๗๘๐๙๔.
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร. จันทร์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

#C210894 : MAJOR LINGUISTICS
KEY WORD: STYLES / SPOKEN FRENCH / WRITTEN FRENCH

CHITIMA MONTASAWIN : CERTAIN SYNTACTIC DIFFERENCES BETWEEN SPOKEN AND WRITTEN IN FRENCH, THESIS ADVISOR : ASSO, PROF, AMARA PRASITHRATHSINT, Ph.D. 134 pp. ISBN 974-583-810-1

The purpose of this study is to analyze certain syntactic differences in spoken and written French with the focus on the usage of the negative sentence, the yes-no question, the "passé simple" tense, "plus-que parfait" tense and the passive voice.

The data used in the analysis from four French novels purposively selected from the ones published during 1987-1992. Spoken and written French are represented here by conversations and descriptions in the selected novels, respectively. The hypotheses of this study are : In written French, the preferred negative form is the standard variant (ne+verbe+pas), the yes-no question that occurs most is the subject-verb inversion type, also, there is frequent use of the passé simple, the plus-que parfait and the passive voice. In spoken French it is hypothesized that the preferred negative form is the variant without ne (verbe+pas) that the yes-no question marked by high intonation at the end and the Est-ce que type are used more than the subject-verb inversion type. Also, there is no occurrence of the passé simple. Finally, the plus-que parfait and the passive voices are used less frequently than in written style.

The result of the analysis show that negative sentences without "ne" occur more frequently in conversations than in descriptions. The difference is statistically significant ($p. = 0.01$). As for yes-no questions, sentences marked by high intonation are most frequent in conversations whereas those with subject-verb inversion are most frequent in descriptions. Regarding the passé simple and plus-que parfait tenses, it is found that spoken and written French are differentiated by these features with a statistical difference at 0.01 level. The data show that the passé simple tense is used twelve times more in written French than in spoken French. As for the plus-que parfait, it is used six times more in written French than spoken French. Concerning the passive voice, the result shows insignificant difference between both style.

ภาควิชา.....ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา.....ภาษาศาสตร์
ปีการศึกษา..... 2536

ลายมือชื่อนักเรียน.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งของ
รองศาสตราจารย์ ดร. อมรา ประลักษณ์รัฐสินธุ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ซึ่งท่านได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำอันมีค่าอิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และกรุณา
ตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ขัด geleas ล้านวน ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งงานสำเร็จ
ทั้งยังกรุณาให้ยืมหนังสือส่วนตัว เอกสารต่าง ๆ ตลอดถึงการให้กำลังใจแก่
ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านด้วยความรัก และเคารพเป็น
อย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิงกาญจน์
เทพกาญจนา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลยา รุกขพันธุ ซึ่งได้กรุณาให้คำ
แนะนำตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์อิ่งขึ้น และขอบพระคุณ
คณะอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสานความรู้ให้แก่
ผู้วิจัยตลอดจนคณาจารย์ที่ให้ความรู้ในเรื่องภาษาfréng เศษแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ น่าวสาวมุกดा มุ่งหมาย อธิการบดี และ
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเชนต์โยเซฟคอนแวนต์ และ นางสาวจันทร์เพ็ญ ชีรานันท์
อดีตอาจารย์ใหญ่ ที่อนุญาตและให้เวลาแก่ผู้วิจัยมาศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต
จนสำเร็จ ขอกราบขอบพระลักษณ์ของคุณพ่อ และคุณแม่ ที่ให้ความเอื้ออาทร
ห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณแจนจิรา จันทรงดี และ Madame Françoise
เจริญวงศ์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องภาษาfréng เศษ, คุณอรทัย ชาดารัตนกุล
คุณชื่นุช โชคสุวัฒน์, คุณสุธิดา สุนทรวิภาค, คุณวินิตา จุลละเกศ เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ
พร้อมทั้งลูกศิษย์ทุกคนที่เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา ท้ายสุดขอขอบคุณ
เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด BAL ที่กรุณาให้ความสะดวก
ในการใช้หนังสือและ คุณวันเพ็ญ ขาวสօາດ ผู้พิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความ
เอาใจใส่อย่างดียิ่ง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญตาราง	๗
สารบัญแผนภูมิ	๘
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	8
ขอบเขตการวิจัย	9
สมมติฐาน	10
ประโยชน์ของการวิจัย	11
ความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้	
2. ตัวแปรภาษาในงานวิจัย	15
2.1 ตัวแปร	15
2.2 รูปแปร	15
2.3 ตัวแปรภาษาที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย	16
2.3.1 ประโยชน์ปฏิเสธ	16
2.3.2 ประโยชน์คำถ้า	22
2.3.3 ก้าล le passé simple	28
2.3.4 ก้าล le plus-que-parfait	32
2.3.5 กรรมว่าดก	34

3.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
3.1	งานวิจัยด้านวัฒนลีลาภาษาพูดและภาษาเขียนโดยทั่วไป	39
3.2	งานวิจัยด้านวัฒนลีลาภาษาพูดและภาษาเขียนของภาษา ฝรั่งเศส	46
4.	วิธีการวิจัย	54
4.1	การคัดเลือกข้อมูล	54
4.1.1	แหล่งที่มาของข้อมูล	54
4.1.2	การคัดเลือกวนนิยายตัวอย่าง	54
4.1.3	รายละเอียดเกี่ยวกับวนนิยายที่ใช้เป็นข้อมูล	55
4.2	การเก็บข้อมูล	64
4.3	การวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.4	การเสนอผลการวิจัย	68
5.	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้านรากยสัมพันธ์ระหว่างภาษาพูด และภาษาเขียนของภาษาฝรั่งเศส	69
5.1	ประโยคปฏิเสธ	76
5.2	ประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ	81
5.3	กาล le passé simple	91
5.4	กาล le plus-que-parfait	93
5.5	กรรมวajak	100
6.	สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	104
6.1	สรุปผลการวิจัย	104
6.2	อภิปรายผล	107
6.3	ข้อเสนอแนะ	115

หน้า

เอกสารอ้างอิง	117
ภาคพนวก	120
ประวัติผู้เขียน	134

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1 จำนวนครั้งของการปรากฏของหน่วยสร้างต่าง ๆ ในภาษาพูด ของนวนิยายแต่ละเล่ม	72
2 จำนวนครั้งของการปรากฏของหน่วยสร้างต่าง ๆ ในภาษา เขียน ของนวนิยายแต่ละเล่ม	73
3 จำนวนครั้งของการปรากฏของหน่วยสร้างต่าง ๆ ในภาษาพูด และในภาษาเขียน	78
4 จำนวนครั้งของการปรากฏของรูปแบบประโยคปฏิเสธใน "ภาษาพูด" และ "ภาษาเขียน"	77
5 จำนวนครั้งของการปรากฏของรูปแบบประโยคคำถามใน "ภาษาพูด" และ "ภาษาเขียน"	84
6 จำนวนครั้งของการปรากฏของรูปแบบการใช้กาล (temps) passé simple ในข้อมูลภาษาพูด และ ภาษาเขียน.....	92
7 จำนวนครั้งของการปรากฏของรูปแบบการใช้กาล (temps) plus-que-parfait ในข้อมูลภาษาพูด และ ภาษาเขียน	94
8 จำนวนครั้งของการปรากฏของรูปแบบกรรมวาก (la voix passive) ในข้อมูลภาษาพูด และ ภาษาเขียน	101
9 จำนวนครั้งของการปรากฏของจำนวนเบอร์เซนต์ในแต่ละ ตัวแปร ในภาษาพูด และ ในภาษาเขียน	107

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่

1 แสดงจำนวนประโยคปฏิเสธในข้อมูลภาษาพูด และภาษาเขียน	78
2 แสดงจำนวนประโยคคำถ้าแบบตอบรับหรือปฏิเสธในข้อมูลภาษาพูด และ ภาษาเขียน	88
3 แสดงจำนวนการใช้ กาล passé simple และ กาล plus-que-parfait ในข้อมูลภาษาพูด และ ภาษาเขียน	96